

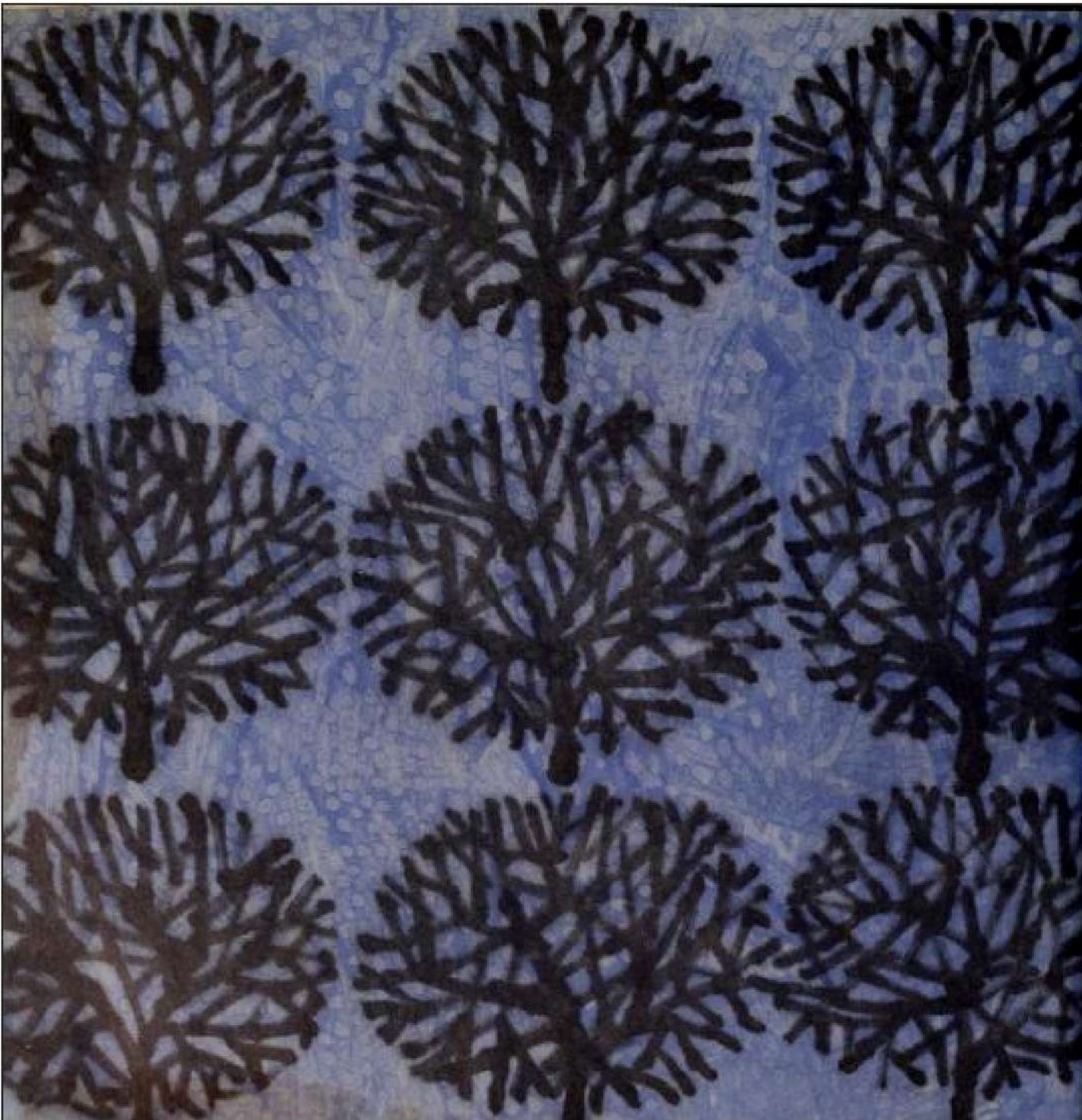
பபோவ்ஷ்காவும் மூன்று மன்னர்களும்

ரஷிய நாட்டுப்புற கதைகளின் அடிப்படையில்

ஆங்கிலத்தில்: ரூத், படங்கள்: நிக்கோலஸ்,

தமிழில்: குமரேசன் முருகானந்தம்

பபோவ்ஷ்காவும் மூன்று மன்னர்களும்

ரஷிய நாட்டுப்புற கதைகளின் அடிப்படையில்

ஆங்கிலத்தில்: ரூத், படங்கள்: நிக்கோலஸ்,

தமிழில்: குமரேசன் முருகானந்தம்

வெகு நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு குளிர்கால மாலை
நேரத்தில் ஒரு சிறிய குடிசையைச் சுற்றி காற்று
கடுமையாகவும் மற்றும் குளிராகவும் அடித்தது.

குடிசையின் உள்ளே, பபோவ்ஷ்கா தரையைப்
பெருக்கித் துடைத்தும், மரத்தைத் துண்டங்களை
அடுப்பில் தினித்தும் கொண்டிருந்தார். அந்த வயதான
பெண்மணி, தனது எளிமையான சிறிய வீட்டிலிருக்கும்
சுத்தமான வசதிகளில் பெருமை கொண்டார்.
வெளியே, சுழலும் பனி, ஆழமாகியது.
பபோவ்ஷ்காவின் குடிசையுள், அவரைச்சுற்றி
கதகதப்பாக இருந்தது; அவருடைய சூடான அடுப்பு
குளிர்ந்த உலகின் மையமாக இருந்தது. பகல் முடிந்து,
இரவாக மாறிகொண்டிருக்கும் அந்த வேளையில்
காற்றில் எக்காளத்தின் ஒலி கேட்டது.

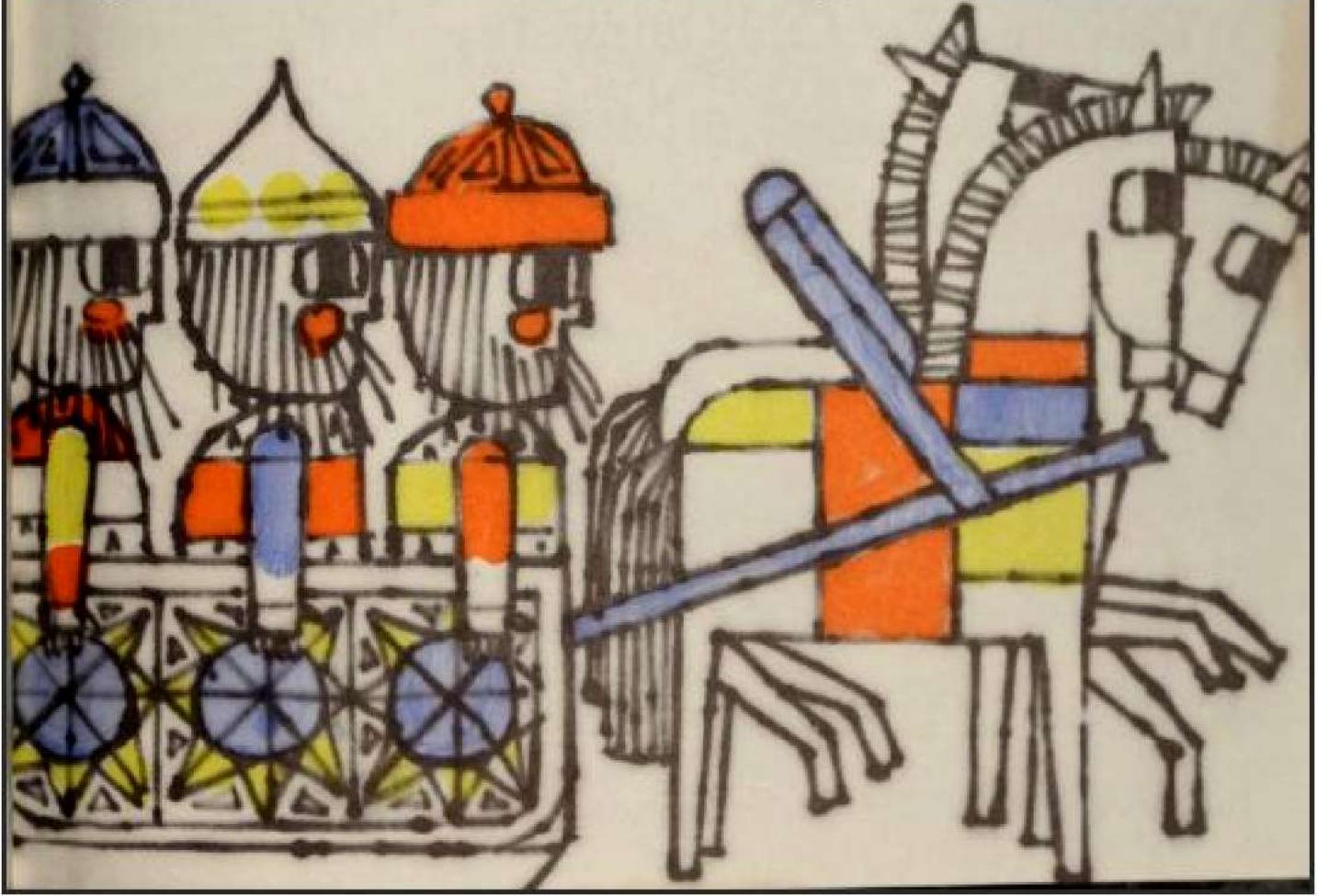

காவற் படைப் பிரிவின் ஒரு சாரார்,
வந்துகொண்டிருந்தார்கள். முன்னணியில்,
பிரமாண்டமான பனி சறுக்குவண்டியை மூன்று
குதிரைகள் இழுத்து வந்தன.

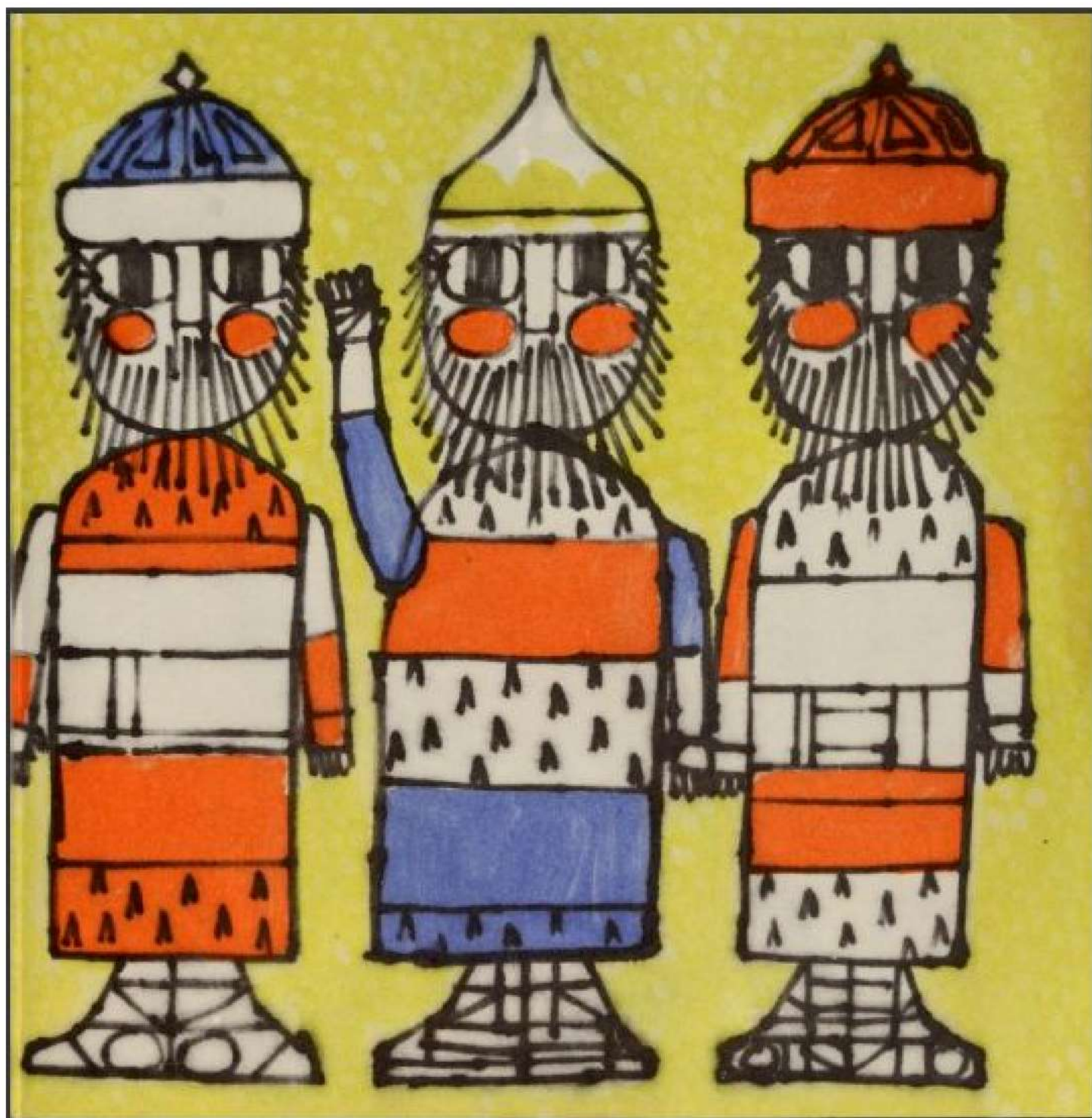

அந்த பனிச் சறுக்கு வாகனத்தில் அற்புதமான தோற்றத்துடன், நகையலங்கரித்த கிரீடம் அணிந்திருந்த, செம்பழுப்புநிற மேலங்கி அணிந்த மூன்று மனிதர்கள் சவாரி செய்தனர். அந்த பனிச் சறுக்கு வாகனத்தை பின் தொடர்ந்து குதிரைகளில் வீரர்கள் வந்துகொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்கு பின்னால் ஆட்கள் கஷ்டப்பட்டு நடந்து வந்து கொண்டிருந்தனர்.

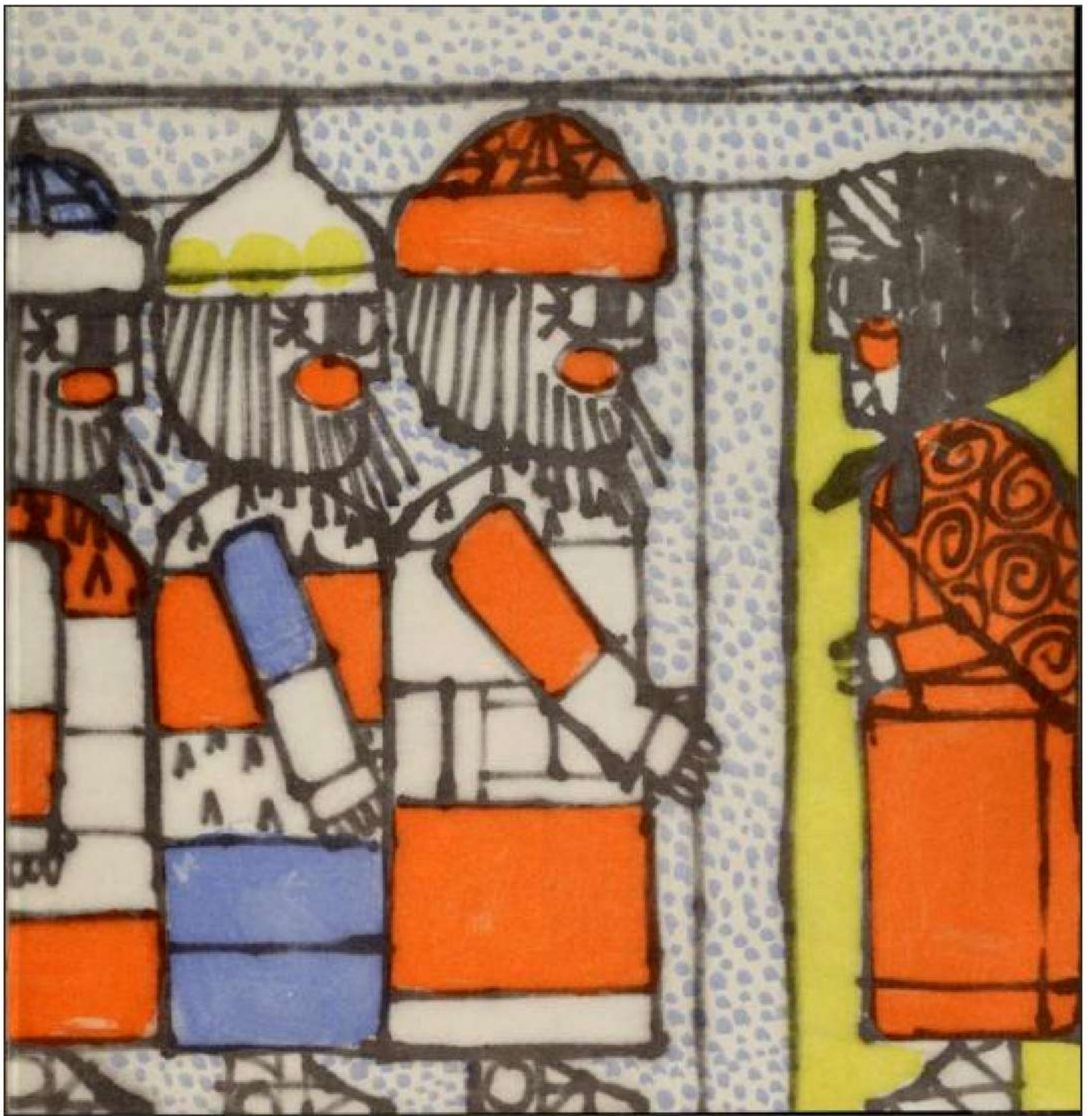

இந்த ஊர்வலம் பபோவ்ஷ்காவின் குடிசையின் வாசலருகில்
நின்றது. பபோவ்ஷ்கா, கதவு தட்டப்படும் ஓசையைக்
கேட்டார். தாழ்ப்பாளைத் தூக்கிக் கதவைத் திறந்தபோது
அந்த மூன்று அந்நியர்கள் வாசலில் நின்றிருந்தனர். அந்த
ஏழைப் பெண் அவர்களின் நேர்த்தியான ஆடை, அவர்களின்
பனி படிந்த தாடி, அவர்களின் கனிவான கண்களை
ஆவலுடன் பார்த்து. எத்தகய பண்புள்ள மனிதர்கள்
இவர்கள்? அவரது சிந்தனைக்கு பதிலளிக்கும் வகையில்,
அந்த மூவரில் ஒருவர் புன்னகைத்தவாறு, “நாங்கள் , ஒரு
குழந்தை பிறந்திருக்கும் இடத்தைக் காட்டும் ஒரு
பிரகாசமான நட்சத்திரத்தைப் பின்பற்றினோம், இப்போது
பனிப்பொழிவில் எங்கள் பாதையை இழந்துவிட்டோம்.”
என்றார்.

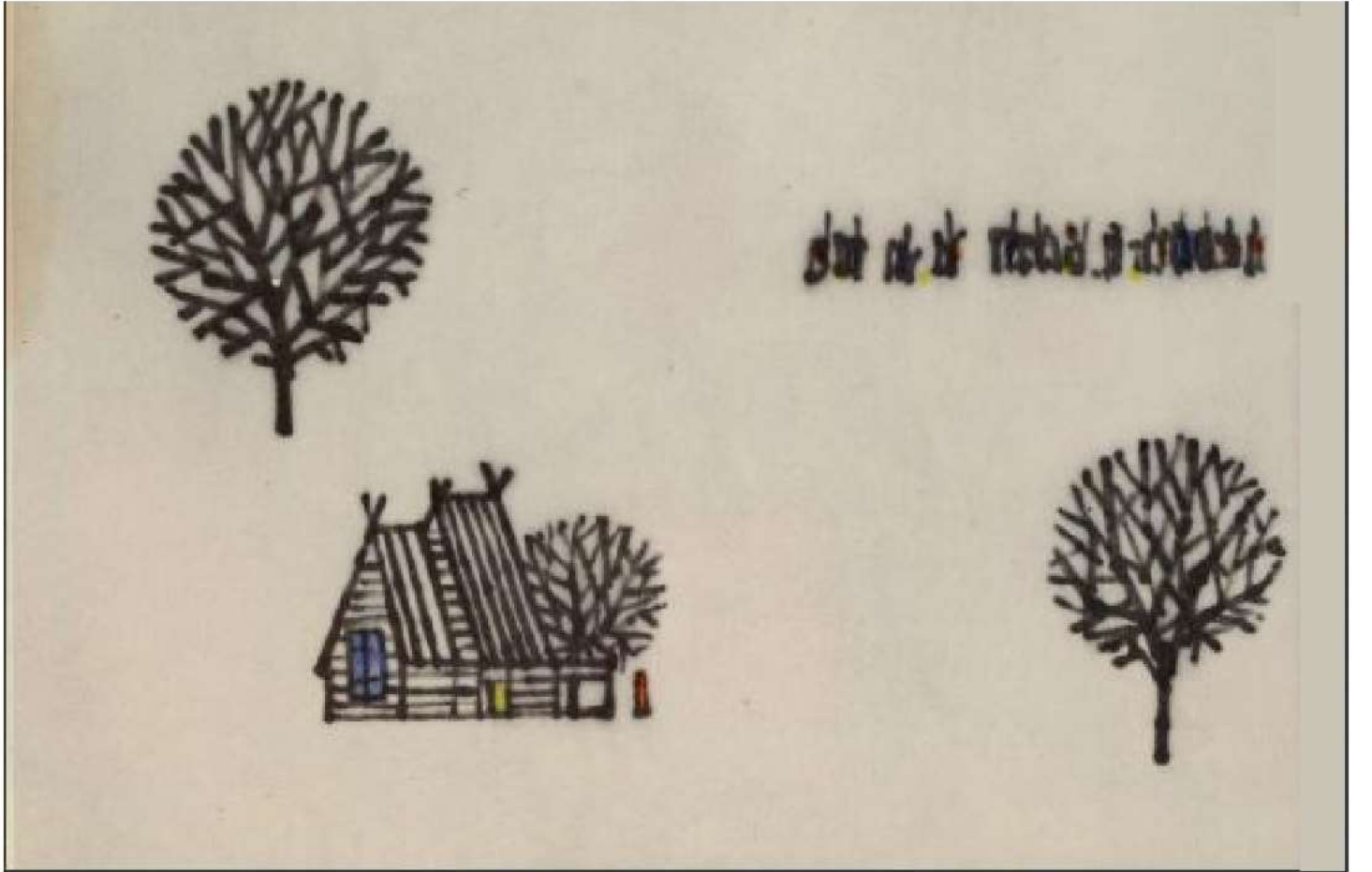

"எங்களுடன் வாருங்கள், பபோவ்ஷ்கா.
குழந்தையைக் கண்டுபிடித்து பரிசுகளை
வழங்குவதற்கும் அவரது பிறப்பை
மகிழ்ச்சியாகக் கொண்டாடுவதற்கும்
எங்களுக்கு உதவுங்கள். "பபோவ்ஷ்கா
குளிரினால் நடுங்கினார். அவருடைய
மெல்லிய தோள்களை ஒரு சால்வையைக்
கொண்டு இறுக்கமாகப் போர்த்தியபடி
"கனவான்களே, உள்ளே வாருங்கள்,
அடுப்பினருகில் உங்களை கதகதப்பாக்கிக்
கொள்ளுங்கள். நான் இன்னும் என்
வேலையை முடிக்கவில்லை. இத்தகைய
கொடூரமான இரவில் நான் வெளியே வர
நடுங்குகிறேன். இரவு நேரத்தை விட
காலை நேரத்தில் பயணிப்பதே
புத்திசாலித்தனம். இந்த இரவில் இங்கு
ஓய்வெடுங்கள், விடியற்காலையில் நான்
நிச்சயமாக உங்களுடன் வருவேன்."

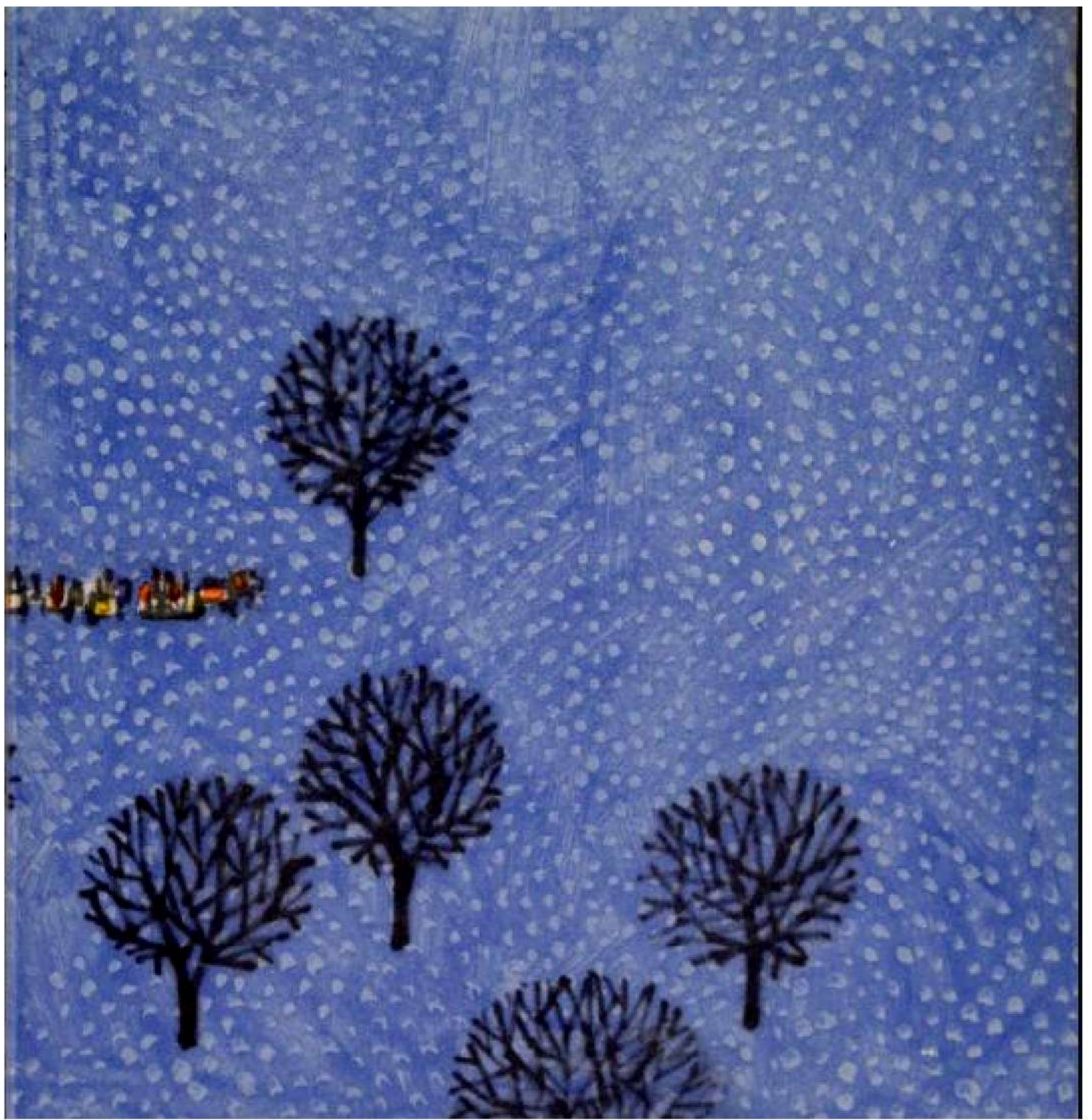

"தாமதிக்க நேரமில்லை பபோவ்ஷ்கா," என்று அந்த புதியவர்கள் பதிலளித்தார்கள். "இப்போது நீங்கள் எங்களுடன் வர முடியவில்லையென்றால், நாங்கள் எங்கள் பயணத்தை தொடர்ந்தேயாக வேண்டும்." என்றபடி அவர்கள் திரும்பி, புயலில் மறைந்துவிட்டார்கள்.

பபோவ்ஷ்கா தனது பெருக்கித் துடைக்கும் வேலைக்கு
மீண்டும் சென்றுவிட்டார். அவரது வேலை முடிந்தது,
இரவு வேளை உணவு உண்ண தனிமையில்
அடுப்பினருகே அவர் உட்கார்ந்தார். தீயின் கணகணப்பு
அவரின் இதயத்தைத் தொட்டது. திடீரென்று, புதிதாக
பிறந்த குழந்தையை நினைத்து மென்மையாகவும்
சந்தோஷமாகவும் உணர்ந்தார். "எத்தனை பெரிய
மனிதர்கள், அந்த மூவர்! அவர்கள் ராஜாக்களைப் போல்
தோன்றினர்," என்று அவர் சத்தமாக கூறினார். "அவர்கள்
தேடுவது ஒரு சாதாரண குழந்தையை இல்லை. ஆம், நான்
கண்டிப்பாகச் சென்று அவர்களைப் பின்தொடர
வேண்டும்!" புதிய குழந்தையைக் கண்டுபிடிப்பதும்,
அதற்கு பரிசை வழங்குவதும் இப்போது அவருக்கு ஒரு
அதீத விருப்பமாக இருந்தது. இந்த எண்ணம் அவரின்
மனதில், இருளில் எரியும் ஒருமெழுகுவர்த்தி போலிருந்தது.

பபோவ்ஷ்கா விடியும் முன்பாக விழித்துக்கொண்டு
விட்டார், தன் பயணத்திற்கு தயாரானார். அவரது
சாக்குப்பையில் கவனமாக ஒரு சில எளிய ஆனால்
விலைமதிப்பற்ற பரிசுகளை வைத்தார். புதிய நாள்
தொடங்கியதும், அவர் அமைதியான பனிப்
பொலிவில் பயணத்தைத் தொடங்கினார். அந்த
வயதானப் பெண், பயணிகள் விட்டுசென்ற
தடத்தைத் தேடினார்.

ஆனால் பனி அவர்கள் சென்ற பாதையை
மூடிவிட்டிருந்தது. ஒருவரை நிறுத்தி, பின்
இன்னொருவர், மேலும் இன்னொருவரைத்
தடுத்து நிறுத்தி, “எந்த வழியில் அந்த மூன்று
ராஜாக்கள் சென்றனர்; ஒரு குழந்தையைத் தேடி
வந்திருப்பவர்கள்?” என்று கேட்டார்.

வயதாவர்களாலும், இளம் வயதினராலும் சொல்ல
முடியவில்லை. பபோவ்ஷ்கா குழந்தைகள் புதிதாக
விழுந்த பனியில் விளையாடுவதை
பார்த்தக்கொண்டு நின்றிருந்தார். நாய்கள்
அவளை சுற்றி குரைத்துக்கொண்டு நடனம்
ஆடின. ஆனால் அவர் தாமதிக்க கூடாது, அவர்
தன்னுடைய வழியில் முன்னேறிச் சென்றே
வேண்டும்.

ஒரு கிராமத்திலிருந்து அடுத்த

கிராமத்திற்குச் சென்று, கதவைத் தட்டினார்,

"குழந்தையை பார்த்தீர்களா?" என்ற

கேவிக்கு எப்போதும் அதே பதில்

கிடைத்தது; யாரும் அவரை(குழந்தையை)ப்

பார்த்ததில்லை. ஒருபோதும்

நிறுத்திவிடாமல், பபோவ்ஷ்கா

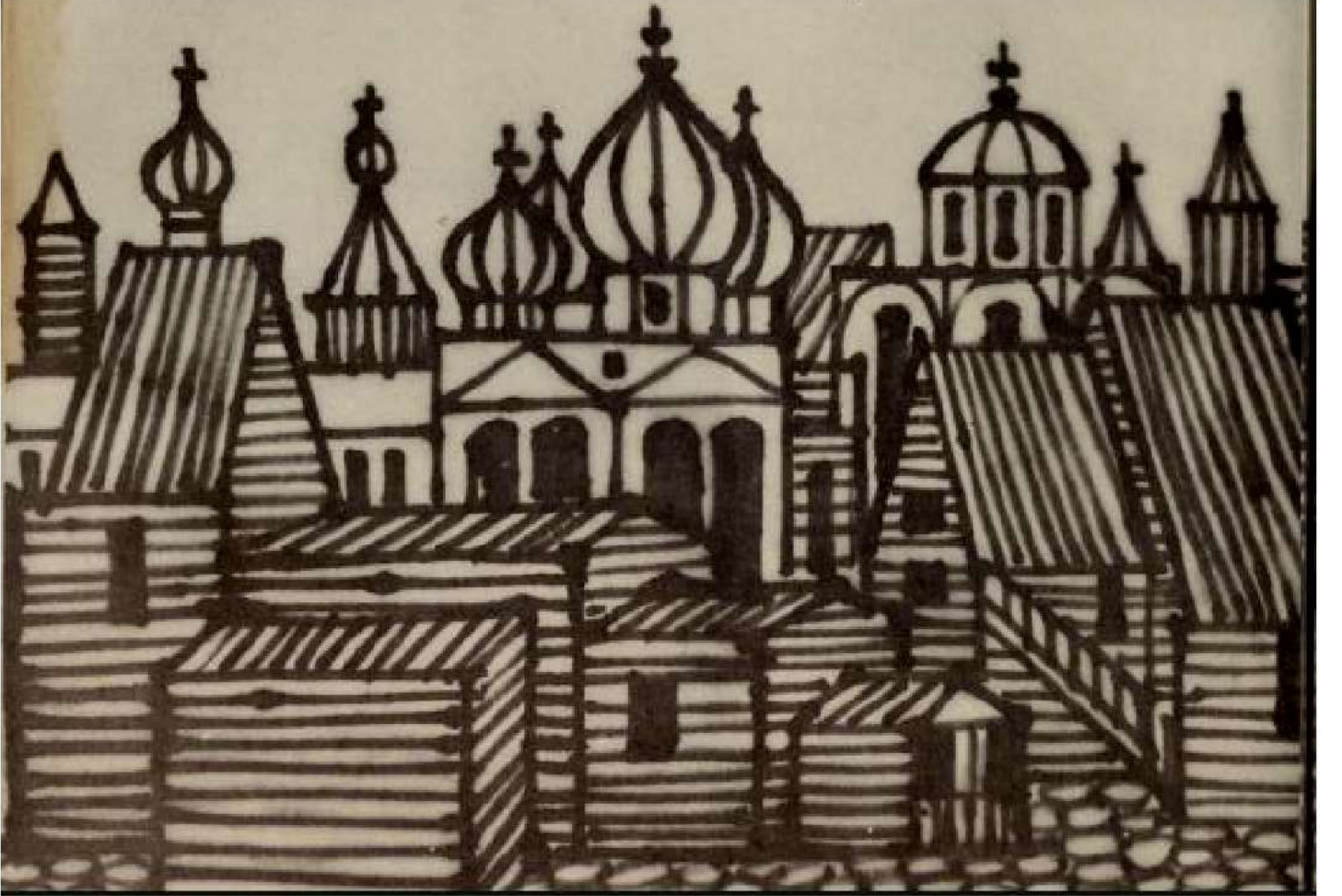
குழந்தையைத் தேடி அலைந்து திரிந்தார்,

ஆனால் அவர் அவனை(குழந்தையை)க்

கண்டுபிடிக்கவில்லை.

ஓவ்வொரு வருடமும், அந்த பருவத்தில், புதிய
குழந்தையின் பிறப்பு முதன்முதலாக
அறிவிக்கப்படும்போதும், பபோவ்ஷ்கா அந்தப்
பிரதேசம் முழுவதும் தனது தேடலைப் புதிய
நம்பிக்கையுடன் புதுப்பித்துக்கொள்கிறார் என்று
கூறப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு வருடமும் சிறு குழந்தைகள்
பாபுசுஹ்ரகாவின் வருகைக்காக காத்திருக்கிறார்கள்
என்று கூறப்படுகிறது. அவர்கள் அந்த அமைதியான
இரவில் அவர் விட்டுச் செல்லும் எளிமையான ஆனால்
விலைமதிப்பற்ற பரிசுகளில் மகிழ்ச்சியடைகின்றனர்.

"எளியது ஆயினும் அழகாக எழுதப்பட்டுள்ளது ..."
- நியூயார்க் டைம்ஸ் புத்தக விமர்சனம்.

"இது ஒரு ரஷிய நாட்டுப்புற கதை. இந்த கதையானது, ஒரு குழந்தையை காண்பதற்காக நட்சத்திரத்தை பின்தொடர்ந்த மூன்று மன்னர்களோடு செல்லாத வயதான பெண்ணைப் பற்றியது மேலும் அந்த மூதாட்டி தானாகவே குழந்தையைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமல், ஒவ்வொரு வருடமும் ஒரு முடிவடையாத தனது தேடலை புதுப்பிக்கிறார். புத்தகத்தின் ஓவியங்களும் வடிவமைப்புகளும் வண்ணங்களும் தனித்தன்மை வாய்ந்தவை.. “

-- புக்லிஸ்ட்